

Tanítvánnyá válni

Lectio: Jn 1,35-51

Textus: Jn 1,36/b: Íme, az Isten Báránya!

János evangéliumának a kezdetén erről tudósít: **„És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk...” (Jn 1,14).**

Amikor János a testté lett Igéről beszél, azt mindenki tökéletesen értette. Értették a zsidók is és értették a görögök is. Mármint azt értették, hogy ki az az Ige, akiről János beszél.

Héberül az Ige így hangzik: Memra. A zsidó ember pedig tudta, hogy ez a szó Istent jelenti. János, - szinte hallom, hogyan mondja nekik: hiszen ti ismeritek ezt az Igét már régen! És annak a hatalmát. Ki ez az Ige? Maga Jézus Krisztus. Hiszen benne lett megfoghatóvá, testté az Ige. Jézus által jött közel nem csak a zsidókhoz, hanem – hogy mi is értsük – hozzánk is az Ige, Isten ereje, bölcsessége, Lelke, hatalma.

S ha a görögnek a logosz -ról (Igéről)beszélt, ők is értették. Hiszen már Kr.e. 560 - ban Heraklitos Efézusban megmondta, hogy a világot a rendezetlenségtől, az össze-visszaságtól, a káosztól az Isten Logosza, értelme, szelleme, Igéje menti meg. S ez a mindent rendben tartó erő az emberben is benne van, és ezért tudja megkülönböztetni a rosszat a jótól. De a másik görög filozófus Philon is rábukkan a Logosz fogalmára. Ő arról ír, hogy a Logosz által jött létre a világ. A Logosz tartja fenn és kormányozza. Az embert is ez irányítja, kormányozza, mint a hajót a kormány.

Keresztelő János tehát, amikor rámutat Jézusra: Íme, az Isten Báránya! – akkor tulajdonképpen erre a testté lett Logoszra mutat rá, aki Isten hatalma, bölcsessége, ereje, Lelke, az embert formáló Lelke. S hogy éppen reá mutat és éppen így, ezért két tanítványa elindul Jézus Krisztus után.

Nagy dolog az, Testvéreim, úgy rámutatni Jézusra, úgy beszélni róla, hogy emberek induljanak el az Ő követésére. Nem a Jézuskáról beszélni, akire emlékezve talán karácsonykor kaptál egy értéktelen ajándékot. Őt nem szabad kisebbíteni! Ő az a hatalmas, Ő az a bölcs, az Isten Lelkével bíró Isten Báránya, aki méltó a dicséretre, az imádatra. Tudunk-e így beszélni Róla? Tudunk-e erről a mindenható Isten Lelkével bíró Isten Bárányáról úgy beszélni és nem csak a szószékről, hanem otthon is és kint a világban? Szóval tudunk-e úgy bizonyosságot tenni Róla, hogy emberek induljanak el utána?

Keresztelő János nem magához hívogatta az embereket, hanem Jézushoz. Figyeld meg, Testvérem, hogy a legtöbb szekta csak álca-ként használja Jézus nevét és a maguk közösségét akarja gyarapítani, a maguk nagyságát akarják kifejezésre juttatni. Keresztelő János éppen ellenkezőleg, Jézust magasztalta és ő maga megalázkodott. Nem tartotta érdemesnek magát Jézus sarujának szíját megoldani. Elmondta, hogy ő csak vízzel keresztel, de jön ő utána az, aki nagyobb ő nála, és aki tűzzel és Szent Lélekkel keresztel.

Nos, amikor ilyen lelkülettel és ilyen alázattal beszélünk Jézusról, én hiszem, hogy az emberek el kezdik követni Őt. Mint ez a két tanítvány. S ekkor Jézus hátra fordul és szól hozzájuk. Mindig Jézus teszi meg az első lépést felénk és mindig Ő teszi fel nekünk a kérdést, amelyik megkönnyíti a Hozzá való közeledésünket. Jézus megkérdi tőlük: **Mit kerestek?**

Tényleg, vajon mit is kereshettek ők?

1. Zsidó létükre fontos volt számukra a törvény. Talán kíváncsiak lehettek, hogyan lehet mégis jobban megtartani a törvényt, betölteni azt.(farizeusok)
2. Vagy talán az érvényesülést keresték? (szaduceusok).
3. Nacionalista célokat? (zeloták).
4. Békességet, a magánéletbe való visszavonulást?
5. Isten kegyelmét és bocsánatát?

És te mit keresel? Bizony sokunknak fontos az Isten törvénye, de rájöttél-e már, hogy a magad erejéből nem tudod betölteni?

És az is igaz, hogy sokan próbálkoztak már vallási mázban, vallási köntösben boldogulást keresni.

S hány nacionalista ember fordul a politika felé s azt gondolja, hogy Isten segítségével „megváltja a világot”. S közben, - bevallva, vagy eltitkolva – csak azért kell a képviselősége, a politikai pozíció, hogy nagyobb fizetést, vagy netalán nagyobb nyugdíjat zsebeljen be.

A békességre is szükségünk van és a bűnbocsánatra, de nekem van egy olyan érzésem, - javítsatok ki, ha nincs így -, hogy a legtöbb ember csak akkor megy Jézushoz, amikor elszállt a békessége, vagy már nagyon égeti, mardossa a lelkiismerete. „Jaj, Uram, csak most segíts!” – mondják sokan, amikor bajban vannak, és még fogadkoznak is. Persze aztán mindent elfelejtenek, amikor elül a vész.

Hányszor hallottad már te is itt a templomban, ha más szavakkal is: Íme, az Isten Báránya! – és mozdulatlan maradtál. Vagyis nyugodtan hazamentél és maradt minden a régiben. Pedig Jézus azért hív ide bennünket, hogy tőlünk is megkérdezze: Mit kerestek?

Mondd, te is Testvérem: **Mester, hol lakol?** Vagyis ez azt jelenti, hogy ne csak egy röpke istentiszteleti órára vágj vele lenni. Vele akarnak lakni, vagyis nem csak egy rövid beszélgetésre vágnak. Állandó kapcsolatban akarnak Vele lenni.

Vágysz, te erre, Testvérem? A legtöbb ember megnyugtatja lelkiismeretét: Voltam a templomban. Imádkoztam. Olvastam a Bibliából. És?!...csak ennyi?! Vele maradtál azután is? Beszélgettél-e továbbra is Vele, Kikérted-e a véleményét a terveidre, a munkádban, a gyermekek nevelésében, a hitvessel való életedre nézve? Stb.

János megjegyzi, hogy ekkor 10 óra volt, vagyis délután 4 óra (mai időszámítás szerint. A zsidóknál a nap hajnali 6 órakor kezdődött). Mondják, hogy az ember megtérése leginkább egy folyamat. De aki ilyen megragadó találkozásban részesül, mint János, mert ő volt az, az még a pontos órára is emlékszik, még öregen is! Volt-e neked is ilyen meghatározó és megragadó találkozásod Jézussal?

A másik tanítvány András volt, a Simon Péter testvére. Ez, amikor találkozott a testvérel, rögtön bizonyosságot tett neki: **Megtaláltuk a Messiást! És vezeté őt Jézushoz. (Jn1,42-43/a)**. Fontos-e nekünk a testvér, a másik ember? Fontos-e annyira, hogy Jézushoz vezessük őt, hogy ő is találkozhasson Jézussal? András Jézushoz vezette testvérét, meg azt a gyermeket, akinek volt öt kenyere és két hala s megtörtént a kenyerek megsokasításának a csodája (Jn 6,8-9). András volt az, aki a görögöket Jézushoz vezette, mert látni akarták Őt (Jn 12,22).

Jézus reá tekintett és így szólt: **Te Simon vagy, a Jóna fia, te Kéfásnak fogsz hívatni (ami megmagyarázva : Kőszikla). (Jn 1,43)**.

Jézus rátekintett! Ez a görög szó sokkal többet jelent, mint csak úgy egyszerűen reá nézni, reá pillantani valakire. Ez azt jelenti, hogy Jézus a szívéig látott Simonnak. Milyen érdekes! Mi csak a külsőt, a felszínt látjuk. Látjuk, hogy szép-e valaki, vagy nem. Látjuk, hogy nyugodt, vagy nem, stb. Jézus azonban a szívéig nézett és látta, hogy Simonból kőszikla lesz! Igen, a Kőszikla Maga Jézus! De Péter is. (Jézus: Petra. Péter: Petrosz). Vagyis a Kősziklából lepattant szilánk és addig nincs is semmi baj, míg ott van a Kőszikla közelében a szilánk. Mert a főpap udvarában, bár megtagadja Jézust, háromszor is, de Jézus ott is reá tekint, s ugyanígy, szívéig lát és Péter keservesen sírt. Nem úgy, mint Júdás. Péter bűnbánatot gyakorolt és ezért kérhette aztán, - a legenda szerint, amikor kivégezték, hogy ne úgy feszítsék meg, mint Mesterét, hanem fejjel lefele. Nem érdemli meg, hogy úgy haljon meg, mint Jézus.

Jézus látja benned is, hogy te más vagy, mint amit a külsőd mutat. Lehetsz te darabos, durva külsőleg, Ő a szívedet nézi.

Egyszer Michelangelótól megkérdezték: Mit csinál azzal a nagy kődarabbal, amit éppen farag? Kiszabadítom belőle a bezárt angyalt. – felelte. Jézus farag bennünket, formál, hogy angyal-voltunk kivilágozzuk.

És még valami a mai Igéből: ott van Fülöp, aki Jézushoz hívja Nátánáelt. Padig Nátánáel azt mondja neki: Názáretből támadhat-e valami jó? S tényleg! Mi is sokszor úgy gondoljuk, hogy Názáretből nem támadhat semmi jó. Sokszor, ha magunkat vizsgáljuk, ilyen lekicsinylő gondolatok jutnak eszünkbe. De a másik

emberről még inkább! Jézustól sem vár az ember semmi jót. Azt hiszik sokan, hogy Jézus nem tud rajta segíteni. Sokan úgy gondolják, hogy olyan mélyre süllyedtek, hogy onnan már nincs szabadulás. Rajtuk még az Úr Jézus sem segíthet. Pedig ez nem így van. És ilyenkor kezdünk el magyarázkodni és bizonygatni, pedig csak azt kellene tennünk, amit Fülöp. Egyszerűen csak ezt mondani: **Jer és lásd meg!**

Nekünk ez a dolgunk, hogy hívogassuk az embereket, a többit majd Jézus elvégzi! De a hívogatás a te dolgod! Ezt neked kell megtenned! A többit pedig bízd Jézusra!

Énekeljük hát:

Jöjj az Úrhoz gyermekem,

Jöjj sietve hát!

Nála van sok kegyelem,

Drága kincset ad.

Minden percben Őt kövesd,

Szent parancsát meg ne vesd,

Őt szívedbe így fogadd,

Mert Ő üdvöt ad.

Ámen.

Biharszentjános, 2014.12.28.

Csomay Árpád.